hlasy

Z DOMOVA A MISIÍ

9

Hlasy z domova a misií
vydáva SVD Nitra
ročník šesťdesiaty prvý,
september 2017 | 1,00 EUR

Foto: Józef Gwozdź SVD, Nikaragua, Los Chiles

ISSN 1337-4842

SVD

Bratská láska učí zodpovednosti

Text:
P. Michal Marhefka SVD
Foto:
P. Michal Radomski SVD

Oddýchnutí sme sa všetci vrátili ku klasickým povinnostiam svojej každodennosti. Všednosť v nás niekedy vyvoláva pocit nudy, ba až hrôzy, aký predurčený je náš život. V skutočnosti však máme svoju realitu radi. Dôvod tohto stavu je oveľa hlbší, ako si myslíme, pretože vychádza z našej prirodzenosti od stvorenia sveta. Sme tu, aby sme tvorili, a to, hoci sa stále opakuje, nás zároveň teší a napĺňa.

Fakt neustálych pracovných povinností je neutešujúci, ale stačí, že oddychujeme viac ako týždeň a už nám niečo chýba. Nie je to znak workoholizmu, ale potreby uskutočniť svoje ľudské povolanie. Možno sa zdá, že sa to týka predovšetkým mužov, ale hľadiac na mnohé rodiny, musím konštatovať, že ženy sú v tom ponorené ešte viac, aj keď za sebou nenechávajú materiálne výsledky, ale skôr duchovné, v podobe rodinnej pohody, dobrej výchovy a pod. Tak či inak, muži aj ženy cítia, že sú povolaní pokračovať v tvorení – dotváraní Božieho sveta. Častejšie si to ani neuvedomujeme, skôr to prijímame ako sebarealizáciu, ktorou nachádzame svoje miesto a cítime osobný vklad v históriu ľudstva. No v podstate je to stále to prvotné ľudské povolanie byť zodpovedným pánom nad zemou.

V desatore, aj keď to z jedného slova hneď necítime, je siedme prikázanie Nepokradneš! založené na hodnote ľudskej práce. Ona je miestom, kde sa človek realizuje ako osobitne Bohom obdarená bytosť schopná napodobňovať krásu a múdrosť Stvoriteľa. Jedine prácou má človek možnosť získavať a zveľaďovať materiálne dobrá, ako aj zachovávať ich pre nové generácie.

Preto je veľmi znepokojujúce, ba poburujúce, ak namiesto spoločného úsila a zodpovednosti za podobné úlohy vládne nespravodlivé rodinkárstvo, úžera, úplatky, jedným slovom zlodejstvo, ktoré sa v našej spoločnosti prejavuje ako korupcia. Tieto javy podkopávajú odhodlanosť človeka pracovať a budovať spoločnosť. Dokonca nespravodlivá sociálna politika ho pokúša zneužívať výdobytky práce blížnych len pre svoje egoistické telesné pôžitky.

Materiálna nespravodlivosť sa tiahne so spoločnosťou od jej začiatku. Veď už prví dvaja bratia nerovnako chápali, čo robiť s plodmi práce svojich rúk. Kým Ábel si uvedomoval, že za jeho prácou stojí žehnajúci Boh, a preto mu obetoval to najlepšie, Kain nechcel okrem seba priznávať zásluhy druhým, preto Bohu obetoval odpad.

Nedávno sa vyslovil vladyka Milan Chautur, že sme prestali pracovať preto, aby sme vyžili, ale žijeme akoby len pre prácu. Túto disharmóniu vnáša do našich životov úplne nesprávne chápanie pozemských dobier ako nášho vzťahu k nim. Žiaľ, niekedy aj v religióznom chápaní sa táto nespravodlivosť ospravedlňuje raz ako požehnanie zisku, inokedy ako pozvanie k tichému znášaniu krivdy. Obe duchovné pravdy stále platia, no treba pripomenúť, že pre všetkých. Veď skutočnosť ukazuje, že niektoré skupiny si prisvojujú jednu pravdu a druhú odporúčajú všetkým ostatným. Jedni teda drú ako kone za smiešne peniaze, iní zasa berú všetok ostatný zisk. Zneužívať náboženstvo na ospravedlnenie hriechu je výsmechom Bohu, a tým aj bohorúhačstvom. Je veľmi smutné a aj odstrašujúce, ak podobní kresťania prenábožne pristupujú k sviatostiam, akoby sa ich pracovný život nevzťahoval k nim ako k veriacim. Život pozemský je len jeden – od počatia do smrti, preto aj jeho prežívanie je nedeliteľné na občianske a náboženské. Odstraňujúc nespravodlivosť v pracovných vzťahoch uskutočňujú kresťania jeden zo znakov približujúceho sa Božie kráľovstva.

Zodpovednosť za krehkých a bezbranných je našou prvoradou úlohou

Celá spoločnosť má prebohatú skúsenosť vzťahov k svojmu i cudziemu majetku a práci. Preto sa aj súkromné vlastníctvo vrele odporúča podporovať, lebo človek na svojom pracuje s dvojitou vervou. To ešte neznamená, že všeobecná zodpovednosť mizne. Naopak, túžiac zabezpečiť si seba a svoju rodinu chápeme, že potrebujeme druhých, ich schopnosti, talenty a službu, ktorá prijme ovocie našej práce a zužitkuje plody ich konania. Táto sociálna výmena dobier zabezpečuje spokojnosť a aj všeobecné bohatstvo, ktoré sa prejavuje v dlhotrvajúcom mieri.

Bohatstvo teda nie je zlé, ba ani prekliate, ak je výsledkom vzájomnej zodpovednej služby jedinca a spoločnosti . Dokonca je nevyhnutným elementom pre charitatívnu prácu, čoho vynikajúcim príkladom sú rôzne úspešné projekty v rozvojových krajinách. Ale ani chudoba nie je hneď hriechom, skôr príležitosťou konať dobro. No žiaľ, za jej príčinami stojí takmer vždy hriech závisti, lakomstva, lenivosti. Tie vplývajú na všetky zúčastnené strany tak, ako to bolo v prípade Kaina. Výsledkom sú nepokoje, hlad a vojny. Základnými úlohami kresťanov v tomto svete je znova a znova poukazovať na spoločné povolanie k budovaniu sveta, kde hlavným cieľom nebude osobný zisk, ale vzájomná služba všetkým. Vtedy nebude miesto ani kapitalizmu, ani socializmu, ale bratskej láske, ktorá zároveň učí zodpovednosti voči sebe i voči blížnym. Zatiaľ je to utópia, hoci v istej miere sa k nej vo svojom čase európske spoločenstvo priblížilo. Spoločné dobro si vyžaduje iniciatívu a obetavosť všetkých. Nikto nemá právo, ak je schopný a zrelý, voziť sa na cudzom chrbte. A všetko sa začína vážením si cudzej práce.

Prajem vám, aby ste sa vždy mohli radovať z plodov práce svojich rúk a cítili, že akákoľvek obeta, fyzická či duchovná, vždy bude darom Bohu a ľuďom.

Obsah

3 | Spektrum
4 | Zvádzal si ma, pane, a ja som sa dal zviesť
6 | Udalosti
8 | Detva – očami misionára

11 | Chuť do života mu dávajú veriaci
16 | Spoločnosť Božieho Slova si pripomína výročie založeniah
18 | Letné misie UPeCe v Gemelčičke
20 | Neboj sa milovať iných taký, aký si!
22 | Kardinál Filoni na konferencii v Arse predstavil dva vzory misionárskej Cirkvi
24 | Rozhovor s P. Luciánom Boguckim, predstaveným spovedníkov vo Vatikáne

Hlasy z domova a misií vydáva:

Spoločnosť Božieho Slova,
Misijný dom Matky Božej, Kalvária 3, 949 01 Nitra
Šéfredaktor: P. Martin Štefanec SVD;
Redaktori: P. Ján Halama SVD, P. Peter Kubík SVD, P. Martin Madassery SVD; P. Tomáš Gerboc SVD
Jazyková úprava: Zuzana Fyodorovová;
Grafická úprava: Pergamen, Trnava;
Vytlačili: Tlačiareň P+M, s.r.o.;
Objedn. zasielajte na adresu red.: **„Časopisy“**,
Spoločnosť Božieho Slova, Misijný dom Matky Božej, Kalvária 3, 949 01 Nitra; Tel.: 037/ 776 94 29,
ISSN 1337-4842, EV 3324/09
Periodicita vydávania: mesačník
IČO vydavateľa: IČO 00 586 757
Webová stránka: **www.verbisti.sk,** e-mail: **hlasy@svd.sk**

Milí misijní priatelia!

Jedna stará legenda hovorí, že keď Boh stvoril svet, pýtal sa Stvoriteľ všetkých zvierat, aké majú zvláštne želanie, aby sa na svete cítili dobre. A tak tiger si prial ostré zuby, aby sa mu dobre lovilo, slon zase dlhý chobot, vták krídla a zajačik ochranné sfarbenie srsti. Všetky zvieratá dostali, čo chceli a boli spokojné. Keď to videli ľudia, boli mrzutí, že ich sa Stvoriteľ na nič nepýtal. A tak volali k Bohu: "My ľudia s týmto svetom spokojní nie sme!" A Boh im odpovedal: "Tak je to správne, tak som to chcel. Vy ľudia nemáte byť ako zvieratá – spokojní na tomto svete, pretože tu nie je váš domov. Vy máte hľadieť nahor a hľadať, čo je nad vami. Postavte sa vzpriamene! "A legenda končí tým, že od tej doby zvieratá hľadia dole k zemi, ale človek chodí vzpriamený a hľadí k nebu. A znamením skríženia pohľadu pozemského s nebeským je - KRÍŽ.

14. septembra slávime sviatok Povýšenia Svätého kríža. Nekresťania sa čudujú: Prečo oslavovať kríž? Môžeme odpovedať, že my neoslavujeme hocijaký kríž alebo všetky kríže. My oslavujeme Ježišov kríž, pretože na ňom sa v maximálnej miere zjavila láska Boha k ľudstvu. To je to, čo nám pripomína Jánovo evanjelium: «Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna» (3,16). Otec nám daroval Syna, aby nás zachránil, a to si vyžiadalo Ježišovu smrť, smrť na kríži. Prečo? Prečo bol nutný kríž? Cirkev nám stavia pred oči kríž ako znamenie víťazstva. Kríž v našom kresťanskom zmysle slova je vždy spojený s Kristom. Niekedy môžeme počuť, že samotný kríž bez Krista nemá zmysel. Mnoho krížov sme si urobili sami svoju neposlušnosťou, a teraz sa snažíme navrátiť k Bohu. Ale určité kríže prichádzajú do nášho života nezavinene a v tej chvíli by sme mali pamätať, že tým sme povolávaní, aby sme sa podobali Pánu Ježišovi vo vyššej úrovni. Potom už netrpíme len za seba a svoju spásu, ale prijímame utrpenie za druhých. Stále však platí to najdôležitejšie, že kríž je človeku uložený. Kríž si nevyberáme. Bolo by to iné, keby to bolo podľa nás. Práve prijatie toho, čo na mňa vkladá môj nebeský Otec, ma učí poslušnosti a odovzdanosti do Božej vôle. A Božia vôľa je pre mňa jednoznačná: večný život.

Páter Martin Štefanec SVD
šéfredaktor

DÔLEŽITÉ OZNAMY

Sv. omšu za odberateľov Hlasov
odslúžim 3. septembra,
za horliteľov 4. septembra 2017.
Šéfredaktor

▲ V Južnom Sudáne otvorili nové jednotky Medzinárodnej katolíckej charity

V uplynulých dňoch otvorili v juhosudánskom hlavnom meste Juba dve špecializované jednotky pod hlavičkou Medzinárodnej katolíckej charity – Caritas Internationalis. Priestory Krízového podporného tímu a Humanitárneho monitoringu slávnostne otvoril Mons. Paulino Lukudu, arcibiskup diecézy Juba. O záujme univerzálnej Cirkvi o tento najmladší štát sveta svedčí aj iniciatíva, ktorú v júni tohto roku prezentoval na tlačovej konferencii kardinál Peter Turkson, prefekt Dikastéria pre integrálny ľudský rozvoj. Novinárom predstavil projekt „Pápež pre Južný Sudán", ktorého cieľom je sprostredkovanie pomoci v oblasti zdravotníctva, vzdelávania a poľnohospodárstva. Poskytnutím prostriedkov v hodnote približne pol milióna dolárov pápež František prejavil svoju blízkosť obyvateľstvu krajiny, ktorá patrí medzi najmladšie na svete nielen svojím vznikom, ale aj vekovým priemerom obyvateľstva. Svätý Otec svoj záujem o situáciu v Južnom Sudáne vyjadril aj vo februári tohto roka, keď počas stretnutia s anglikánskym prímasom Justinom Welbym hovoril o možnosti spoločnej návštevy tejto krajiny. Cesta sa však z bezpečnostných dôvodov napokon neuskutočnila. Pokiaľ ide o canterburského arcibiskupa, ten na prelome júla a augusta navštívil susedné krajiny Sudán a Ugandu, kde sa stretol aj s utečencami z Južného Sudánu. •

▲ V Nemecku vďaka stúpajúcemu počtu prisťahovalcov pribudli katolícki veriaci

Vďaka stúpajúcemu počtu prisťahovalcov v Nemecku pribudli katolícki veriaci. Počet katolíkov cudzincov s nemeckým pasom či bez neho stúpol medzi rokmi 2015 a 2016 asi o 45 000 osôb, teda na 3,36 miliónov, vyplýva zo štatistiky Nemeckej biskupskej konferencie (DBK). Ich podiel na celkovom počte katolíkov v Nemecku sa zvýšil z 13,4 na 14 %. Z takéhoto vývoja majú úžitok najmä arcidiecézy Hamburg a Berlín, kde je podiel katolíkov cudzincov 34,6 % a 34 %. Hamburg tak v roku 2016 po prvý raz predstihol Berlín. Za nimi nasleduje Hildesheim s 28,2 %, Görlitz s 24,9 % a Limburg s 22,8 %. Görlitz tu využíva svoju polohu blízko poľských hraníc, Limburg zas leží neďaleko Frankfurtu, centra bankovníctva. Najnižší podiel katolíkov cudzincov je v Erfurte 6,2 %, Regensburgu 6,1 % a v Passau 5,5 %. Takmer každá z 27 katolíckych diecéz v Nemecku má pracovníka a duchovného, ktorých diecéza poverila službou pre rozličné spoločenstvá cudzincov. Katolícka cirkev v Nemecku mala v roku 2016 celkovo asi 23,6 milióna členov, čo tvorí 28,5 % celkového počtu obyvateľstva. •

▪ Bosé karmelitánky pre veľký počet povolaní otvárajú nový kláštor na Malte

O kontemplatívny život je stále väčší záujem. Svedčia o tom aj bosé karmelitánky z New Jersey (snímka zo Slovenska - pozn. TK KBS), ktoré pre veľký počet sestier otvárajú nový kláštor. V kláštore v americkom Morristowne býva momentálne už 21 sestier, i keď je k dispozícii iba 18 miest. Predstavená kláštora sr. Therese Katulski preto rozhodla o otvorení nového kláštora, a to na Malte. „Sme vďačné Bohu, že sa rozrastáme. Ešte pred niekoľkými rokmi nás bolo tak málo, a teraz tak veľa dievčat odpovedá na povolanie práve pre kontemplatívny spôsob života. To je zázrak, ktorý sa deje pred našimi očami," hovorí sr. Katulska. Na Maltu vycestuje čoskoro päť sestier, aby tam Cirkvi slúžili v novom kláštore. •

▲ Kard. Parolin sa v Rusku stretol s prezidentom Putinom a patriarchom Kirillom

Koncom augusta sa uskutoční návšteva štátneho sekretára Svätej stolice v Rusku. Kardinál Pietro Parolin to potvrdil v rozhovore pre taliansky denník Corriere della Sera. Podobne ako návštevy Bieloruska, Kaukazu, pobaltských krajín a Ukrajiny, ktoré šéf vatikánskej diplomacie absolvoval v uplynulých dvoch rokoch, cesta do Ruska je motivovaná „osobitným záujmom Vatikánu o rozsiahlu východnú oblasť Európy, ktorá okrem toho, že sa môže pochváliť bohatými kultúrnymi a náboženskými tradíciami, má svoju rolu v úsilí o väčšiu stabilitu kontinentu a o väčšiu jednotu." Ako uviedol vatikánsky štátny sekretár, v programe cesty, ktorej príprava prebieha už nejaký čas, sú aj stretnutia s prezidentom Ruskej federácie Vladimírom Putinom a s patriarchom Moskvy a celej Rusi Kirillom. •

▪ Kórea potrebuje ozajstnú mierovú dohodu, vyzvali náboženskí predstavitelia

V minulých dňoch zaznela výzva náboženských predstaviteľov Južnej Kórey k „dosiahnutiu skutočného mieru" medzi oboma časťami polostrova. Stalo sa tak pri medzináboženskom stretnutí, ktoré sa 3. augusta konalo v juhokórejskom Seongju pri príležitosti 64. výročia ukončenia vojny a vyhlásenia prímeria. Tento dočasný stav na Kórejskom polostrove pretrváva dodnes. Ako informovala agentúra Asia News, katolíci, protestanti a budhisti spomínali na 27. júl 1953, kedy bol vojnový konflikt ukončený, no bez podpísania mierovej zmluvy. „Potrebujeme mierovú dohodu, a nie len prímerie," povedal Mons. Hyginus Kim Hee-joong, predseda Konferencie biskupov Kórey. Vysvetlil, že „ak sa nepotvrdí mier na Kórejskom polostrove definitívnym spôsobom, bude to znamenať koniec pokoja v celej severovýchodnej Ázii a z Kórejského polostrova sa stane sud pušného prachu pripravený vybuchnúť a začať novú vojnu." •

Zvádzal si ma, Pane, a ja som sa dal zviesť

Text: P. Milan Bubák SVD
Foto: Andrzej Danilewicz SVD

Ktorí ste videli film „Mŕtvy muž prichádza", máte iste ešte v živej pamäti hlavnú protagonistku filmu, rehoľnú sestru. Jej povolanie pripadalo mnohým zvláštne. Bola odmietaná zločincom v žalári, nenávidená rodičmi jeho obetí a vysmievaná vlastnými príbuznými. Naozaj, človek má pokušenie povedať jej spolu s jej dobromyseľnou rodinou: sestra, čo to nenecháš? Je ti to treba? Lenže môžeme si byť istí tým, čo by nám odpovedala. Vlastne možno by nám nepovedala nič. Absolútne nič. Iba by sa snáď usmiala.

Je to príbeh, ktorý sa už v dejinách toľkokrát zopakoval. Príbeh povolania, o ktorého pohnútkach a motívoch vie len ten, kto ho v sebe cíti. V Božom Slove 22. nedele cez rok máme dve témy, ktoré tak úzko k sebe patria, že ich nemožno od seba oddeliť. U Jeremiáša máme tému zvádzania. Konkrétne zvádzania Pánom: *„Zvádzal si ma, Pane, a ja som sa dal zviesť; bol si mocnejší ako ja a premohol si ma."* V evanjeliu (Mt 16, 21-27) je zasa téma odhovárania. Peter reprezentuje v dejinách všetkých tých, ktorí sa na človeka, ktorý sa rozhodne kráčať po ceste svojho povolania, pozerajú nechápavo, odmietavo, ironicky, ba možno priamo nepriateľsky alebo nenávistne.

Povolanie, ktoré realizujú mnohí, sa nedá vysvetliť slovami. Ľudia sa často pýtajú ľudí, ktorí celý svoj život zasvätili idealistickému nasledovaniu myšlienky, na ich motívy. Napríklad pýtajú sa na ne rehoľnej sestry, ktorá celý svoj život prežila nepoznaná alebo v absolútnom úzadí. Nevie povedať, čo to bolo, keď šla za svojím vnútorným hlasom. Vie iba, že volila dobre. Pýtajú sa misionára, ktorý celý svoj život prežil kdesi medzi najchudobnejšími, ktorého často nechápali ani tí, ktorým slúžil, ba ktorého mnoho ráz títo, ktorým sa rozhodol zasvätiť svoj život, okradli alebo fyzicky napadli, čo to bolo, čo ho viedlo a udržiavalo v tomto životnom štýle, nevie vám odpovedať. „Pán ma zviedol," možno by povedal iba toto. Pýtajú sa laikov, napríklad z komunity San Egidio, ktorí sa starajú o imigrantov, a ktorí im dávajú dennodenne večeru. Imigranti často namiesto vďačnosti sú arogantní, ba priamo drzí. Keď by mali odpovedať, prečo tam chodia, možno by títo intelektuáli nepovedali nič iné, iba to, že Pán ich zviedol. Alebo sa pýtajú ženy, ktorá napríklad v našich slovenských pomeroch sa zasvätila práci na poli boja proti narkománii. A táto žena kladie celú svoju energiu do svojej práce. Nepoberá za to takmer žiaden plat. Od úradov a štátnej byrokracie je denne šikanovaná a znemožňovaná… Prečo to robí, nepovie vám, iba vám dá najavo, že sa cíti zvedená Pánom. Ona chce týmto ľuďom pomáhať. Možno sa pýtali Damiana de Veustera, Maximiliána Kolbeho, Oskara Romera podobne. Možno niektorí krútili hlavou nad ich počínaním. Oni nemuseli robiť to, čo robili. Ich nikto nenútil. Damiana nikto nenútil ísť na ostrov Molokai medzi malomocných; Maximiliána nikto nenútil ponúknuť sa na smrť za svojho spoluväzňa; Romera nikto nenútil angažovať sa za práva svojich zbedačených a sterorizovaných bratov a sestier vo viere; Edvinu Gately nikto nenútil, aby začala svoju prácu medzi chicagskými prostitútkami, nimi samými vysmievaná a znevažovaná; Tonyho Gittinsa, veľkého vedca a profesora, nikto nenútil, aby sa angažoval medzi bezdomovcami. Nikto ich nenútil, nikto ich za to neodmenil. Oni sami išli za tým, lebo ich Pán zvádzal a oni sa nechali zviesť. Tomasa Mora nikto nenútil, aby položil svoju kariéru a svoj život v prospech svojho svedomia, on to urobil, aj keď tí okolo mu hovorili podobne ako Peter Ježišovi v dnešnom evanjeliu: „Umri, blázon!"

Peter reprezentuje v dejinách všetkých tých, ktorí sa na človeka, ktorý sa rozhodne kráčať po ceste svojho povolania, pozerajú nechápavo, odmietavo, ironicky, ba možno priamo nepriateľsky alebo nenávistne.

Povolanie je zvláštna vec. Je to ako droga. Iba s tým rozdielom, že droga vás ničí, povolanie vás buduje. A nielen vás. Svet, ľudstvo, krásu a všetko dobré, čo je dnes vo svete, budovali ľudia, ktorí sa cítili volaní a zvádzaní Pánom. A ktorí možno pri realizovaní svojho povolania boli vysmievaní alebo odhováraní od vlastným príbuzných.

Necítiš aj ty, brat a sestra, zvádzanie Pána k tomu, aby si ho nasledoval? Nie možno priamo v duchovnom povolaní. Možno v tom, aby si žil svoj život svedomito. Aby si bol čiernou ovcou na pracovisku, na sídlisku, v škole, v rodine. Aby si žil niečo iné nie preto, lebo máš v sebe buričského ducha, ale preto, lebo cítiš, že Pánovo slovo je život. Nebráni ti v tomto nasledovaní posmech iných alebo už púhy strach z posmechu iných, nenávisť iných, averzia iných, nepochopenie zo strany iných, dokonca tých najbližších? Kto ti je viac: Pán alebo ľudia? Ľudia majú rozličné mienky, aj tie dnes majú a zajtra sa ich vzdajú. Mienkami a postojmi ľudí okolo nás sa nemožno riadiť. Tie sú vrtošivé a nestále. Jediné, čo je stále a pevné, je volanie Pánovo. Odpoviem mu pozitívne?

* * *

Modlime sa na záver znova slovami Jeremiášovými:

Zvádzal si ma, Pane,
a ja som sa dal zviesť;
bol si mocnejší ako ja
a premohol si ma.
Celý deň som na posmech,
každý sa mi vysmieva.
Vždy keď hovorím, musím kričať,
musím ohlasovať:
ničomnosť a spustošenie.
Pánovo slovo mi prináša
len pohanu a posmech celý deň.
Povedal som si:
„Nebudem naňho myslieť,
ani už nebudem hovoriť v jeho mene.“
Ale tu mi bolo, akoby oheň
blčal v mojom srdci,
uzavretý v mojich kostiach.
A poddal som sa,
nevládal som mu odolať.

V ruskom Novosibirsku sa po prvý raz stretli katolícke rodiny z celej krajiny

V dňoch 3. až 6. augusta sa v Novosibirsku konalo prvé veľké stretnutie ruských katolíckych rodín, na ktorom sa zúčastnili stovky mám a otcov s deťmi, pochádzajúcich z celej krajiny.

Miestna Katolícka cirkev má už niekoľkoročnú skúsenosť z organizovania Národných dní mládeže, ale myšlienka zorganizovať stretnutie rodín sa doteraz zdala byť ťažko realizovateľnou. O to väčším a milým prekvapením bola bohatá účasť rodín na stretnutí v sibírskej metropole. Ako povedal miestny biskup Josif Vert SJ (Joseph Werth), bohatá účasť rodín, ktoré prišli, aby na stretnutí zažili nezabudnuteľnú skúsenosť s Ježišom, je dôležitým signálom. Počas štyroch dní mali účastníci možnosť spoločne sláviť svätú omšu, venovať čas modlitbe a práci v skupinkách. Spolu trávili voľný čas, deliac sa o radosť a svedectvo svojho kresťanského povolania. Okrem domáceho biskupa Novosibirska sa na stretnutí rodín zúčastnili aj metropolita moskovskej arcidiecézy arcibiskup Paolo Pezzi, apoštolský nuncius v Ruskej federácii arcibiskup Celestino Migliore, viacerí kňazi, rehoľníci a rehoľníčky. K obsahu katechetickej časti stretnutia prispel Mons. Radoslaw Zmitrowicz, pomocný biskup Diecézy Kamenec-Podolsk na Ukrajine. O svoje dojmy zo stretnutia v Novosibirsku sa pre Vatikánsky rozhlas podelil apoštolský nuncius Mons. Celestino Migliore: „Som veľmi spokojný, že som mohol byť na tomto stretnutí venovanom rodine. S potešením som vnímal, že sa na ňom zúčastnili najmä mladé páry s mnohými deťmi. Toto je nádej do budúcnosti, hlavne kvôli dobrej formácii a výchove detí. Verím, že rodina tu v Rusku, tak ako aj v celom svete, potrebuje dnes predovšetkým ani nie tak prednášky ako príklady.“ •

UDALOSTI
september 2017

3. september – Sv. Gregor Veľký, patrón Spoločnosti Božieho Slova;
5. september – Sv. Matka Terézia z Kalkaty – zakladateľka kongregácie Misionárok lásky;
6. september – P. Aladár Janega SVD, 10. výročie smrti (2007);
8. september – Sviatok Narodenia Panny Márie, výročie založenia Spoločnosti Božieho Slova (r. 1875);
14. september – Sviatok Povýšenia Svätého kríža;
15. september – Slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska – púť v Šaštíne; patrónka slovenskej provincie Spoločnosti Božieho Slova;
20., 22., 23. september – Jesenné kántrové dni; obsah modlitieb – poďakovanie za úrodu;
27. september – Sv. Vincent de Paul, patrón Spoločnosti Božieho Slova; narodeniny P. Pavla Krutáka, provinciála Spoločnosti Božieho Slova na Slovensku (1957);
29. september – Sviatok sv. Michala, Gabriela a Rafaela, archanjelov, patrónov Spoločnosti Božieho Slova, narodeniny pátra Heinza Kulűke, Generálneho predstaveného SVD (1956);

* * *

Misijný úmysel apoštolátu modlitby na mesiac september: Za naše farnosti, aby sa – oživované misijným duchom – stali miestami odovzdávania viery a svedectva o dobročinnej láske.

▸ Verbisti organizovali 2 turnusy Misijných prázdnin pre mládež

V lete sa konali Misijné prázdniny pre stredoškolskú mládež. Prázdniny zorganizovali misionári verbisti a pomáhali im animátori. Prvý turnus sa konal v Košiciach a trval 6 dní. Zúčastnilo sa na ňom takmer 70 mladých. Druhé Misijné prázdniny boli v Nitre a zúčastnilo sa ich vyše 70 mladých. V Košiciach bol celý čas prítomný P. Radoslav Kottra SVD, misionár na Kube, ktorý je práve na dovolenke. Sestra Filipa Krajňáková SSpS bola tak isto prítomná a rozprávala mladým o svojej misijnej práci v Južnej Kórei.

Medzi zaujímavé aktivity patrila návšteva rómskej komunity na Luníku 9, kde pátri pre deti slúžili sv. omšu. V Nitre zasa navštívili Orechov dvor, miesto, kde žije rómska komunita. S rómskymi deťmi hrali futbal. A tiež sa spolu stretli pri slávení spoločnej sv. omše. •

▾ Misijné prázdniny pre miništrantov

Univerzitné pastoračné centrum v Bratislave bolo od 10. do 14. júla miestom konania Misijných prázdnin pre miništrantov. Tohto tábora sa zúčastnilo 38 miništrantov z viacerých kútov Slovenska.

Program im robilo a dohliadalo na nich 7 animátorov. Po duchovnej stránke sa im venovali pátri verbisti: Michal Vrták, Milan Toman, Thomas Tulung. Počas tohto tábora mali možnosť navštíviť viaceré pamiatky v meste Bratislava, pozrieť si zoologickú záhradu a dvakrát navštívili aj Misijný dom Arnolda Janssena v Petržalke. •

▪ Misionári z Kuby navštívili Bratislavu

P. Radoslav Kottra SVD a P. Lukáš Mizerák SVD navštívili 7. augusta Misijný dom sv. Arnolda Janssena. Toto miesto a ľudí dobre poznajú, pretože tu bývali

počas štúdia teológie. Na sv. omšu a besedu o misiách prišlo veľké množstvo veriacich, ktorí kládli otázky o živote ľudí a situácii Cirkvi na Kube. Misionári sa rozlúčili a koncom augusta odchádzajú opäť na tri roky na Kubu. •

▲ Novokňaz SVD putoval s mladými do Santiaga de Compostela

Sestry Panny Márie útechy z Nitry zorganizovali púť 19 mladých ľudí do známeho pútnického miesta Santiago de Compostela. Púť sa konala 24.-30. júla. Oslovili novokňaza P. Michala Vrtáka SVD, aby ich sprevádzal. Okrem slovenskej skupiny sa k nim pripojilo 122 Španielov, ktorí patria k laickému združeniu Consolatio, čo vytvorili Sestry Panny Márie útechy. Sv. omše boli v španielčine a boli doplnené slovenskými piesňami. Všetci účastníci sa stretli v Madride. Autobusmi sa prepravili do Triacastela. Odtiaľ išli pešo do Santiaga a prešli 144 kilometrov. Záverečnú sv. omšu slávili v nedeľu 30. júla v Santiagu de Compostela v Katedrále sv. Jakuba. •

Bestseller v slovenskom preklade si Len Kofler prevzal v Cliftonville

Páter Len Kofler, autor bestselleru Ako budovať pozitívne vzťahy, si 8. augusta 2017 prevzal slovenský preklad knihy v Inštitúte sv. Anzelma v Cliftonville v Anglicku z rúk pátra Jána Halamu SVD, prekladateľa knihy. Kniha bola vydaná v angličtine v r. 2015 a na prekvapenie mnohých, vrátane pátra Lena, sa v Anglicku stala bestsellerom. Páter Ján Halama odovzdal slovenský preklad knihy pátrovi Lenovi v prítomnosti spolupracovníkov p. Lena v Inštitúte sv. Anzelma v Cliftonville.

Knihu v slovenčine vydalo v r. 2017 vydavateľstvo Spoločnosti Božieho Slova.

Len Kofler je zakladateľom, riaditeľom a duchovným otcom Inštitútu sv. Anzelma, ktorý má za cieľ pripraviť budúcich lídrov a evanjelizačných pracovníkov v Cirkvi. Tento inštitút pôsobí od svojho založenia viac ako 30 rokov na východnom pobreží regiónu Kent v Cliftonville v Anglicku. Z dôvodu Brexitu mení Inštitút svoje miesto a od r. 2018 bude jeho sídlom Rím v Taliansku. Za tridsať rokov svojho pôsobenia boli účastníkmi kurzov mnohí kňazi, rehoľníci, rehoľné sestry i laici, medzi nimi 5 súčasní kardináli, mnoho biskupov a evanjelizačných pracovníkov v Cirkvi. •

Na obrázku je P. Len Kofler druhý zľava.

Detva očami misionára

Text: P. Martin Madassery SVD
Foto: Archív SVD

„Byť stále milý voči iným vyžaduje nemalé sebazaprenie. Toto sebazaprenie je Bohu milšie ako vonkajšie umŕtvenia, lebo tie majú cenu iba vtedy, keď vyplývajú z lásky k Nemu.“
Sv. Arnold Janssen

Milí priatelia,
letný čas sa pomaly končí. Ľudia sa vracajú z dovolenky. Naberali silu. Oddýchli si na horách alebo pri mori. Chcú byť opálení, ako som ja. Myslím si, že ma v tom nedokážete predbehnúť, pretože som od narodenia opálený viac ako vy.

Obyvateľov v Detve je 15 tisíc, aj v mojej dedine tiež býva toľko ľudí. Prvýkrát som bol v Detve v roku 2008, vtedy som poznal rodinu Markovú. Oni ma sem pozvali. Odvtedy skoro každý rok chodievam do Detvy a už tu poznám veľa ľudí. Sú jednoduchí, otvorení prijať cudzieho človeka ako som ja.

Folklórne slávnosti

Začiatkom júla tohto roku som mal možnosť isť do Detvy a obdivovať detvianske slávnosti s názvom Folklórne slávnosti pod Poľanou Detva 2017. Tieto slávnosti majú 52 rokov histórie. Je to veľmi pekná slávnosť a tisíce ľudí sa obliekajú do krojov, spievajú a tancujú. Účinkujúci boli Slováci aj Slováci bývajúci v zahraničí. Z rôznych krajín Európy prišli diváci a obdivovali tú nádhernú slávnosť.

Atmosféra bola veľmi pekná. Nechýbalo ani rôzne jedlo, pivo. Prišli i obchodníci a predávali rôzne šikovné veci.

P. Martin Madassery SVD medzi ľudí v Detve úplne zapadol

Prvýkrát som videl také veľké zhromaždenie ľudí na takejto slávnosti. Potešilo ma, že slovenské tradície a zvyky ešte stále pekne dodržiavajú mladí a starší. Pán starosta s otvoreným srdcom osobne privítal aj mňa. Keď som sa s ním rozprával, cítil som, že mu veľmi záleží na kultúrnych aktivitách.

Duchovný život

Ľudia v Detve žijú svoj duchovný život veľmi dobre. Vdp. dekan a kapláni usilovne slúžia Bohu, ľuďom a starajú sa o duchovnú oblasť života veriacich. V Detve je postavený pekný farský kostol sv. Františka z Assisi. Veriaci prichádzajú do kostola pravidelne.

V Detve sa nachádza ďalšie duchovné centrum, to je Kláštor bosých karmelitánok. Je postavený vo veľmi tichom prostredí. 13 sestier karmelitánok sa modlí za ľud. Rád chodievam do tohto kláštora na osobné duchovné

cvičenie. Aj z Detvy pochádza niekoľko kňazov: vdp. Buzak Ján, vdp. Strapko Jozef, vdp. Sekerš Peter, vdp. Valent Andrej, vdp. Porubský Andrej, vdp. Cerovský Pavol.

Náš páter Juraj Vojenčiak SVD veľmi často chodieval do Detvy na sv. omšu a robiť prezentáciu o misiách. P. Martin Štefanec SVD mal v roku 1999 aj primičnú omšu v Detve a veľmi často Detvu spomína.

Maľovaný kríž

Keď prichádzate do Detvy, uvidíte typický detviansky nádherný kríž, ktorý je celý maľovaný. V niektorých krajinách Európy začali odstraňovať kríže, ale práve v Detve ich ľudia zbožňujú a modlia sa pod krížom.

„Čím ťažšia je vec, tým viac musíme dôverovať v Boha."

Sv. Arnold Janssen

Ak máte záujem, aby som prišiel do vašej obce, videl vašu kultúru očami misionára Inda a napísal o tom, tak prosím, dajte mi vedieť na mobilnom čísle 0903809622 alebo napíšte mi na emailovú adresu: martinsvd@gmail.com.

Kanadskí biskupi proti neetickej ťažbe surovín na úkor chudobných krajín

„Nemôžeme akceptovať nemorálne správanie niektorých kanadských banských spoločností, ktoré sa v Latinskej Amerike alebo na iných miestach vo svete využívaním nedostatkov legislatívy vyhýbajú svojej etickej zodpovednosti." Aj tieto slová napísal Mons. Douglas Crosby, predseda Konferencie biskupov Kanady, vo svojom liste adresovanom predsedovi kanadskej vlády Justinovi Trudeauovi. Predseda Konferencie biskupov Kanady chce upozorniť na negatívne dôsledky ťažby nerastného bohatstva v krajinách, kde činnosť nadnárodných spoločností nie je kontrolovaná zákonom. Ich podnikateľské správanie má zlý vplyv tak na životné prostredie ako aj na domorodé obyvateľstvo. Mons. Crosby vyzýva k väčšej kontrole a žiada, aby sa kanadské spoločnosti, aj keď ťažia mimo územia krajiny riadili zásadami ochrany prírody a rešpektovania ľudských práv na rovnakej úrovni ako to musia robiť na území Kanady. V liste žiada, aby „porušovania zákonov o životnom prostredí a porušovania ľudských práv zo strany kanadských banských spoločností v zahraničí boli posudzované podľa kanadských zákonov." •

Vdp. Martin Roľník, farár v Gemelčičke

Chuť do života mu dávajú veriaci

Text a foto: P. Martin Štefanec SVD

Vdp. Martin Roľník s robotníkmi počas prác pri dedine

Gemelčička je čisto slovenská katolícka obec v Rumunsku. Nie je to dedina v pravom slova zmysle, je to kraj poľnohospodárskych usadlostí roztrúsených po horských hrebeňoch na rozlohe asi 40 km². Ľudia žijú roztrúsení po kopcoch. Ich predkovia sa sem zo Slovenska prisťahovali pred 200 rokmi za prácou. Správca farnosti vdp. Martin Roľník pozná každý laz, každé zákutie, každú rodinu, dobré i ťažké veci života farnosti a počas svojho 35-ročného pôsobenia v tejto farnosti sa popasoval s rôznymi výzvami, ktoré sa v daných chvíľach vyskytli. Z jeho prístupu vidieť, že táto dedina a Slováci mu ležia na srdci. Obetuje sa ako kňaz pre nich dennodenne a nedá na nich dopustiť. A jeho veriaci mu jeho starostlivosť opätujú. O svojom pôsobení rozpráva v nasledujúcom rozhovore.

Odkiaľ pochádzate a ako ste sa dostali do Rumunska?

Moji predkovia prišli do Rumunska asi pred 200 rokmi z Oravy alebo z Kysúc. Ja som sa narodil tu v Rumunsku v dedine Bojovské, po rumunsky Marca Huta. Táto dedina vznikla v Rumunsku v roku 1900 a od roku 2000, lebo tam nebola elektrina, asfaltová cesta a iné veci, ktoré potrebuje súčasný človek. Odsťahovali sa odtiaľ ľudia mladí a starí vymreli. Dnes je tam ešte asi 4-5 rodín.

Ako ste sa dostali ku kňazskému povolaniu?

Keď som mal 1 rok, rodičia sa odsťahovali do dediny Varzaľ. Bola tam baňa, otec tam išiel pracovať. A keď som mal asi 13 rokov, odchádzal od nás pán farár. Odchádzal navždy z našej farnosti. Ľudia veľmi za ním plakali. Vtedy ako chlapec som si všimol, aké potrebné je byť kňazom, akú hlavnú úlohu má kňaz aj v dedine. Vtedy mi napadla myšlienka, že by bolo dobré ísť za kňaza. V tom istom roku vysvätili v Rumunsku kňaza Jána Muchu, ktorému som bol na primíciách. Moja túžba sa trocha posilnila. Keď som skončil ôsmu triedu, bol som prijatý do malého seminára v meste Alba Iulia, kde sa učilo po maďarsky. Tam som vyštudoval ja a ešte desiati Slováci, rodáci z Rumunska.

Kde ste išli po vysviacke?

Hneď po vysviacke ma dali za farára sem na Gemelčičku. Je to rozsiahla dedina. Má rozlohu vyše 40 km štvorcových. Sú to vlastne kopanice. Môj predchodca Janko Mucha hovoril, že ľudia sa tu preto tak roztrúsili, lebo tu nebol istý zdroj vody, ale kde-tu malé pramienky, pri ktorých si ľudia postavili malé drevené domčeky. Vznikli malí farmári. Na každom kopci domček a hospodárstvo.

Odkiaľ sem prichádzali Slováci?

Čo sa týka tejto dediny, keď prišli sem ľudia z Oravy, neprišli sem ľudia »»

bohatí. Vraj na Orave vtedy vyhoreli dve dediny. A keď človek vyhorí, vtedy mu je všetko jedno. Aj tak musí začínať znovu. Tu sa im ponúklo, že tú horu, čo vyrúbu, ako pôdu si môžu kúpiť buď za peniaze, alebo za prácu. A tak tu ostali.

Keď vyrúbali lesy tu, chodili do lesov pracovať po celom terajšom Rumunsku. Keď som sa ja narodil v roku 1956, môj otec pracoval v moldavských lesoch. Neboli vtedy motorové píly, pílilo sa všetko ručne. Neboli domčeky pre tých, čo pracovali v lesoch, ale sami si urobili z dreva jednoduchú kolibu a pod tou sa spávalo. Niekedy v hlbokých horách. Ľudia sa trápili.

Odchádzali ľudia aj z Gemelčičky do sveta?

Keď sa skončila I. svetová vojna, vtedy prišli agenti a zverbovali ľudí, aby išli bývať do Brazílie. Z týchto častí, či už z Gemelčičky alebo susednej Novej Huty odišlo veľa ľudí. Z Novej Huty odišlo 600 osôb. Miesto, kde sa lúčili, bol kostol. Hovorili, zazvoňte nám na cestu, pretože môže sa stať, že niekto z nás umrie na mori a nebude mať účasť na cirkevnom pohrebe. Môžem povedať, že za tých 200 rokov bolo ako lajtmotív lúčenie. Lebo vždy ľuďom niečo prišlo do života, pre čo sa mali lúčiť. V roku 1947-48 sa dohodla československá vláda s rumunskou vládou, že by pustili Slovákov, ktorí tu žijú, do Československa a rumunská vláda súhlasila s tou podmienkou, aby tu neostali prázdne a neobrobené polia. Takže kto chcel odísť, nechal rodine alebo štátu svoj pozemok a domček a odišiel. Nebolo čo závidieť ani tým, čo odchádzali, ani tým, čo ostali. Tých, čo odchádzali, sústreďovali pri meste Aleşd na takom bývalom bohatom bojarskom dvore. A keď sa ich nazháňalo toľko, že boli na jeden vlak, vtedy prišiel vlak z Československa. Stávalo sa, že vlak na Slovensku ani nezastal a urobili z nich „živý plot" medzi Čechmi a Nemeckom. Alebo Čechmi a Rakúskom. Dali ich do dedín, odkiaľ vyhnali Nemcov na základe Benešových dekrétov. Takže lúčenie tu bolo veľké.

Potom v roku 1965, keď sa Nicolae Ceauşescu ujal vlády, vystavili sa dve veľké fabriky v meste Aleşd (30 km od Gemelčičky). Mladí ľudia z Gemelčičky alebo aj susednej Novej Huty a Šaran išli pracovať do tých fabrík, takže tieto kopce sa ochudobnili o vzácnych ľudí. Navyše, Nemci začali odchádzať do Nemecka z Banáckej oblasti, lebo tam bola úrodná pôda. Preto znova odchádzali Slováci z týchto kopcov do tých dedín v Banáckej oblasti.

Koľko sa tu rodí detí?

Niekedy sa tu narodilo za rok 400 detí. Patrili do farnosti aj Šarany, ktoré sú teraz samostatnou farnosťou. Farárom je tam otec Jozef Ferik, ktorý študoval na Slovensku. Vtedy, keď boli spolu Šarany a Gemelčička, narodilo sa tu 400 detí, ale z nich možno tretina zomrela do roka, pretože vtedy sa neočkovalo proti všelijakým chorobám. Boli ako dobrý roj včiel a keď bolo treba, dobrý roj včiel odchádzal a nechal tu mladé včely.

Čo tu pre ľudí znamená kňaz?

Keď ľudia zo Slovenska prišli sem, neprišli na čele s kňazom. Boli chudobní, prišli peši, z terajšej severnej časti Slovenska a prišli na severo-západnú časť Rumunska. Hovorí sa, že boli takí chudobní, že sa báli, že ich Maďari pohádžu do rieky Tisy ako vandrovnú skupinu. Trápili sa, ako mohli, ale boli si vedomí, že sú Slováci a sú katolíci a kdekoľvek prišli, hlásili sa potom nejakým spôsobom na biskupstvo a dali na vedomie, že potrebujú kňaza, ktorý by sa staral o ich duše. A tak to trvá dodnes.

A keď sa niekedy zdalo, že čierne mračná sú nado mnou, tak moji veriaci sa za mňa modlili a dávali mi to pocítiť, že sú pri mne.

Odkiaľ mali slovensky hovoriacich kňazov?

V Novej Huti boli kňazi z terajšieho Slovenska. Napríklad tam je pochovaný aj jeden kňaz, rodák z Prievidze. Volal sa Mečiar Juraj a umrel tu ako 40-ročný v roku 1931. Čo sa týka kultúrneho života, tiež aj učitelia chodili z terajšieho Slovenska. Napríklad učil tu pán učiteľ Rudolf Dočolomanský. Ako je to zaznamenané vo farskej kronike v roku 1931, učil naraz 264 detí. Dokázal by to jeden

- P. Martin Roľník za 35 rokov pôsobenia na Gemelčičke pozná každého veriaceho
- Kňazi (zľava) Martin Roľník, farár v Gemelčičke, Martin Štefanec SVD, kaplán UPeCe Bratislava a Gusti Albert, farár na Novej Huti (Rumunsko)
- Vdp. Martin Roľník sa po nedeľnej sv. omši rád rozpráva s veriacimi
- Sestry sv. Kríža pôsobiace na Gemelčičke

učiteľ dnes? Rudolf Dočolomanský bol otcom herca Michala Dočolomanského.

Ako sa tu žilo za socializmu?

Na dedine to bolo trochu iné ako v mestách. A najmä v opustenej odľahlej dedinke akou je naša. Nedovolili nám, aby sme mali tabuľu s nápisom Gemelčika alebo rumunsky Făgetu. A to kvôli tomu, že Ceaușescu vyhlásil, že celé Rumunsko už je elektrifikované. Aby nemusel klamať. Lenže naša obec je oficiálne až 8-9 km od nás. Ľudia si tu svietili petrolejovými lampami. Kto nenašiel petrolej, dal do lampy trochu nafty. Nebolo to zdravé. Za socializmu tu nebolo zdravotné stredisko. Keď niekto ochorel, chorého bolo treba dať do voza a viesť ho 8-10 km, aby mu bola poskytnutá prvá pomoc.

Ako ste si poradili, čo ste pohli dopredu?

Keď padol komunizmus, písal som vtedajšiemu prezidentovi o celej našej situácii. Dostal som odpoveď nie od prezidenta, ale z našej župy, že z rozhodnutia vlády Gemelčička dostane elektrický prúd v troch etapách a to v rokoch 1990-1992. Urobilo sa to o dosť neskôr, až v roku 1996. Čo sa týka ciest, v mene dediny som prosil československú a aj slovenskú vládu, aby nám pomohli. Dostal som odpoveď, že hoci sú to cesty pre Slovákov, je to povinnosťou rumunskej vlády, aby sa o to postarala. Vraj oni môžu pomôcť na kultúru, ale nie na cesty. Myslím si, že keď človek má cesty a môže spokojne žiť ako iní ľudia, potom sa dá hovoriť aj o kultúre, viere a ďalších veciach. Veď aj misionári sa snažia v misijných krajinách najskôr ľuďom pomôcť v ich základných potrebách, až potom môžu rozprávať o viere.

Kto vám pomáhal?

Čo sme tu urobili, urobili sme s týmito ľuďmi a dobrodincami, ktorí nám chceli pomôcť. Vystavali sme tu pekný charitný dom. Aj vďaka tomu, že sem prišli pracovať Milosrdné sestry Sv. kríža zo Slovenska. Volal som ich sem, lebo keď niekto ochorel, bolo ho treba viesť na koňoch do nemocnice. Volal som ich, nech prídu, pretože sú tu tvrdé podmienky. A navrhol som, aby sem chodili po dve na dva mesiace a nech sa striedajú. A tak z dvoch mesiacov, ktoré boli plánované na začiatku, je už 27 rokov. Pán Boh im aj požehnal 10 povolaní z Rumunska. Máme tu pekný a praktický charitný dom, kde sa sestry spolu s farárom vždy snažili pomáhať ľuďom v tom, čo bolo treba. Napríklad keď bolo treba prijať siroty, prijali sme ich sem. Alebo keď »»»

bola potreba pomôcť deťom z osady Vagašoch – rúbaniská, mali chodiť cez les 12 km peši do školy, aj im sme pomohli . Potom zasa keď som vo farnosti našiel osobu, o ktorú sa nikto nestaral, aj tú sme prijali a býva na fare vyše 20 rokov a z toho 16-17 rokov je po veľkej porážke. Pán Boh nám nedáva väčší kríž, ako človek môže uniesť. Tá teta (Mária Šuľanová) sa nikdy nesťažuje, že ju niečo bolí. Sestričky sa o ňu dobre starajú. Snažíme sa pomáhať tam, kde je najväčšia potreba.

Ako tu žijú ľudia dnes?

Čo sa týka Slovákov, problémom je, že mnohí mladí nám odišli pracovať na Slovensko, do Čiech, Rakúska. Keď sa so vstupom do EÚ otvorili hranice a možnosti, každý ide tam, kde si myslí, že mu bude lepšie a keď už nie jemu, aspoň jeho deťom.

Je tu dosť kňazov?

Čo sa týka pastorácie, máme tu 9 kňazov, ktorí sú Slováci. Žiaľ sú len v našej diecéze Oradea. V diecéze Temešvár (rum. Timişoara), čo je juhozápad Rumunska, tam nemáme nikoho a niektorí kňazi sa snažia vyhovieť tam žijúcim Slovákom, že sa naučia prečítať sv. omšu po slovensky.

Vdp. Martin Roľník pri prácach na začiatku stavby vodovodu do obce Nová Huta

Nedeľná sv. omša na Gemelčičke

Kto vám pomáhal pri rôznych projektoch, ktoré sa tu robili?

Chcel by som povedať, že keď sme stavali charitný dom, finančná pomoc bola väčšinou zo Švajčiarska. Ale robotníci boli zo Slovenska. Sprostredkovateľ bol môj bývalý spolužiak z teológie pán farár Lašák, ktorý pôsobí v Nitrianskej diecéze. On mi našiel a poslal výborných robotníkov, ktorí odviedli kus kvalitnej práce. Pomohli mi ľudia z Chynorian. Pán Ľudovít Matejov z Bánoviec nad Bebravou, predseda Misijného hnutia, mi tiež veľmi pomohol. Slováci mi pomohli aj s novým traktorom Zetor, ktorý darovali ZŤS Martin a rehoľníci SVD – verbisti z Nitry mi darovali novú vlečku, aby sme si pomohli. Pomohli nám aj finančné dary zo Slovenska, keď sme robili cestu. Chcem spomenúť aj pána arcibiskupa Sokola. Napríklad jeden z projektov, ktorý nám zaplatil, bola elektrifikácia našej školy. Vtedy, keď som sa o to staral, aby bola v škole elektrina, na tunajších úradoch mi bolo povedané, že na to nemajú peniaze. Poprosil som pána arcibiskupa Sokola a on mi pomohol. Veľa tu pomáhali dobrodinci aj z Kamenice, na čele s vtedajším primátorom pánom Lackom Urdom a ich vtedajším farárom Petrom Sedlákom. Tak isto ďakujem pánu arcibiskupovi Alojzovi Tkáčovi a ďalším slovenským biskupom za pomoc. Už dlhšiu dobu tu chodievajú v lete aj mladí z UPeCe Bratislava, mávajú program pre deti a mládež. Veľa dobra urobili aj robia. Každému, kto nám pomohol modlitbou alebo finančne, vyslovujem Pán Boh zaplať. Keď som na niekoho zabudol, berte to tak, že všetci ste zachytení v našich srdciach a našej vďake. Chcel by som, aby tu ostala navždy vďačnosť. Milí dobrodinci, Pán Boh zaplať!

Čo vás počas mnohých rokov posilňovalo v kňazskom povolaní?

Mám 61 rokov, môžem sa teda trochu pozrieť späť na tých 35 rokov, čo som tu. Podľa mojich schopností snažil som sa tu plniť si povinnosť. A dobrí ľudia, dobrí farníci boli so mnou aj v mojom kňazstve. A keď sa niekedy zdalo, že čierne mračná sú nado mnou, tak moji veriaci sa za mňa modlili a dávali mi to pocítiť, že sú pri mne. A čo sa týka projektov pre každodenný život, ktoré sme tu robili, napr. cesta alebo elektrina, za čím som chodil, boli mi vždy po boku. Môžem ich pochváliť. Dávajú mi vždy chuť do môjho kňazstva.

Pozrite sa na poľné ľalie, ako rastú: nepracujú, nepradú; a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol oblečený tak ako jediná z nich. Keď teda Boh takto oblieka poľnú bylinu, ktorá dnes je tu a zajtra ju hodia do pece, o čo skôr vás, vy maloverní?! Nebuďte teda ustarostení a nehovorte: „Čo budeme jesť?“ alebo: „Čo budeme piť?“ alebo: „Čo si oblečieme?“! Veď po tomto všetkom sa zháňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.

Matúš 6, 26-33

Spoločnosť Božieho Slova si pripomína výročie založenia

Text: P. Martin Štefanec SVD
Foto: Archív SVD

Spoločnosť Božieho Slova vďačne slávi 8. septembra deň svojho vzniku. Sv. Arnold Janssen na sviatok Narodenia Panny Márie v roku 1875 založil misijnú Spoločnosť Božieho Slova (SVD). V tento deň sa obvykle skladajú a obnovujú rehoľné sľuby. Oslavujeme Boha, že prostredníctvom rehoľnej Spoločnosti Božieho Slova sa Božie Slovo už viac ako 140 rokov šíri do všetkých kútov sveta.

Aké boli naše začiatky?
Treba povedať, že boli veľmi skromné. Zakladateľ Spoločnosti Božieho Slova sv. Arnold Janssen, nemecký kňaz, pri posviacke prvého Misijného domu v holandskom Steyli v kázni povedal: "Čo z tohto domu bude, to ešte nevieme. Nie všetko, čo chceme, sa podarí... Neznechucujme sa jeho skromnými začiatkami... Ak z tohto domu niečo bude, poďakujme sa Božej dobrote, ale ak nie, vtedy sa s pokorou bime v prsia a vyznajme: Neboli sme hodní tej milosti."

Iste sa niekto opýta: Prečo nebola táto Spoločnosť založená v Nemecku, keď Arnold Janssen pochádzal z Nemecka a chcel, aby práve v tejto krajine zapustila misijná myšlienka svoje korene? V tých rokoch zúril v Nemecku tzv. Kulturkampf – kultúrny boj, ktorého iniciátorom a predstaviteľom bol železný kancelár Otto von Bismarck. Bol to otvorený boj medzi Cirkvou a štátom. Tento pruský protináboženský boj bol namierený predovšetkým proti Katolíckej cirkvi, proti jej ustanoveniam a biskupom i kňazom. Mnohí kňazi húfne opúšťali Nemecko. Viaceré semináre boli pozatvárané, rehoľné komunity sa rozchádzali. Zakladať nové nebolo dovolené. Mnohí kňazi nesmeli vykonávať kňazskú službu a tí, čo sa nepodriadili predpisom, boli prísne trestaní. Piati z jedenástich pruských biskupov sa dostali na dlhé mesiace do väzenia. Rehole, ktoré boli na pruskom území, nesmeli prijímať nových členov a v priebehu pol roka mali byť zrušené. Rehole, ktoré pôsobili na školách, mali predĺžený limit na štyri roky. Tieto obmedzenia sa netýkali reholí a rádov, ktoré sa venovali chorým. Ale aj tie boli pod prísnou kontrolou. Za takýchto okolností nebolo mysliteľné zakladať v Nemecku nejakú misijnú rehoľu alebo nový misijný dom.

Vystavaný Misijný dom sv. Michala v Steyli

No v susedných katolíckych krajinách, napríklad vo Francúzsku, bolo niekoľko misijných spoločností a množstvo misijných domov, v ktorých boli vychovávaní budúci misionári. R. 1850 bola založená milánska Spoločnosť pre ďaleké misie, r. 1856 lyonská Spoločnosť pre africké misie a r. 1866 v Anglicku Spoločnosť Mill-Hill. V Paríži prijímal nových kandidátov Seminár pre zahraničné misie. A veľká krajina Nemecko bola bez jediného misijného domu, bez jedinej rehole, ktorá by sa venovala výlučne výchove budúcich misionárov. Keď to nebolo možné urobiť v Nemecku, pokúšal sa to urobiť Arnold Janssen v Holandsku. Dúfal, že do svojho domu bude prijímať mnohých kňazov a klerikov, ktorí v tom čase húfne opúšťali Nemecko. Pán Boh žehnal toto dielo a misijná Spoločnosť, ktorá bola pôvodne založená len pre Nemecko, sa rozrástla na veľkú medzinárodnú rehoľu pôsobiacu vo vyše sedemdesiatich krajinách sveta.

Úprimná zbožnosť Zakladateľa

V živote sv. Arnolda došlo neskôr k jednej veľmi pozoruhodnej udalosti. Hoci už od detstva mal od otca vštepenú lásku a úctu k Duchu Svätému, ako päťdesiatročný sa zvláštnym spôsobom zasvätil Duchu Svätému v kostole pátrov lazaristov vo Viedni. Bolo to r. 1887, keď sa jeho dielo už rozrástlo a neprežívalo nejakú vážnu krízu. No práve nasledujúcich 10 rokov zaznamenalo mimoriadny vzostup. Založil ešte ďalšie štyri veľké misijné domy v Európe. Založil ďalšie dve misijné spoločnosti rehoľných sestier. Prvou bola Kongregácia služobníc Ducha Svätého. Tá sa podieľala na aktívnej práci v misiách. Druhou bola Kongregácia služobníc Ducha Svätého večnej poklony. Sestry tejto kongregácie majú stálou poklonou pred vyloženou Oltárnou Sviatosťou zaisťovať misijnému dielu Cirkvi potrebné Božie požehnanie.

Prvé kroky SVD na Slovensku

Jeden z prvých historických záznamov nachádzame v našom katalógu z r. 1926 – Spoločnosť Božieho Slova na Slovensku bola súčasťou Východonemeckej provincie. Provinciálom bol P. František Vormann. K tejto provincii patrili: Východné Nemecko, Rakúsko, Švajčiarsko, Poľsko, Československo a Maďarsko.

Spoločnosť mala vtedy dva domy. Prvým bol kaštieľ nitrianskych biskupov v Močenku. Rektorom domu bol P. Alojz Jarmet. Všetci pátri hovorili sliezskym dialektom, čo vtedy poslucháčov nerušilo. Medzi bratmi bol jediný Slovák Abundanc Hrdlovič.

Druhý misijný dom bol v Nitre na Kalvárii, bývalý kláštor nazarénov. Rektorom domu bol P. Ján Fajkus. V dome boli traja bratia, dvaja pochádzali z Viedenskej diecézy a br. Alfonz Krumlovský z Nitrianskej diecézy. Boli tu už traja postulanti a 13 žiakov.

O dva roky neskôr, 9. septembra 1927, pani Hedviga Asbóthová darovala verbistom svoj kaštieľ vo Vidinej a o ďalšie dva roky otec biskup Ján Vojtaššák, spišský biskup, dal verbistom svoj kaštieľ v Spišskom Štiavniku. Tak získala v priebehu ôsmich rokov Spoločnosť Božieho Slova na Slovensku tri veľké domy. Napriek tomu chovanci po ukončení stredoškolských štúdií odchádzali do noviciátu do Mödlingu, do Misijného domu sv. Gabriela v Rakúsku. Filozofické a teologické štúdiá absolvovali zvyčajne v Rakúsku alebo v Ríme a niektorí v Techny v USA.

V septembri 1936 otec arcibiskup Karol Kmeťko daroval verbistom starý kláštor na Zobore pri Nitre. V tomto dome si provincia zriadila vlastný noviciát a v ostatných misijných domoch boli postupne formované jednotlivé profesie misijného povolania. Bol to štvrtý misijný dom Spoločnosti na Slovensku. Prví misionári Slovenskej provincie SVD odchádzajú do misií už roku 1932: brat Beatus P. Šingler na Novú Guineu, brat Peregrin Brunovský do Argentíny, brat Rafael Zigray odchádza do Čile. O rok neskoršie odišiel brat Šebastián Šoltés do Indonézie a roku 1938 P. Gejza Holobradý na Filipíny. Roku 1939 šiel P. Štefan Zloch do Číny a P. Andrej Topoľ do Indie. V roku 1947 odchádza zo Slovenska do misií osem pátrov a dvaja rehoľní bratia a roku 1948 opúšťa vlasť ďalšia skupina kňazov a bratov.

Niektorí seminaristi zo Slovenska boli poslaní na štúdiá do Ríma a USA a do misií odišli priamo odtiaľ. Boli to pátri Vojenčiak, Gális, Lechovič, Hudec, Krčmár, Černaj, Maťaškov a Poljak. Neskôr sa k nim pripojil i P. Števko, ktorý bol vysvätený v USA. Po roku 1950 utieklo niekoľko mladých spolubratov za hranice a po štúdiách a kňazskej vysviacke odišli do misií.

Letné misie UPeCe v Gemelčičke

Text: Marek Michal
Foto: študenti UPeCe

„Tak spojme sily, hľadajme to, čo máme, s Božou vôľou nový svet vyskladáme…“

Tento úryvok pochádza z pesničky Našli sme od skupiny Spektrum, ktorá sa postupne stala hymnou našich misií. No poďme pekne poporiadku…

„Misijnú partiu“ tvorili štyri dievčatá a traja chlapci. Novým domovom sa pre nás na dva týždne stala dedinka Gemelčička v Rumunsku. Našim dievčatám už táto dedinka prirástla k srdcu, a preto práve Gemelčička. Vrátili sme sa tak trošku aj do školy, keďže „domčekom“ pre nás bola miestna základná škola.

Ale poďme k tomu, čo sme vlastne v Gemelčičke robili. Náplňou našich dní boli hlavne stretnutia s deťmi a mladými vo veku od 15 do 30 rokov.

Témou detských stretiek boli tento rok svätí. Postupne sme si predstavili obetavú Matku Terezu, veselého Dominika Savia, pracovitú Bakhitu a spolu s misionárom Jozefom Freinademetzom sme navštívili exotickú Čínu.

Spoznať lepšie týchto svätých nám pomohli rôzne hry a aktivity, ktoré si počas roka pre deti pripravili členovia misijného tímu v UPeCe. V jeden deň, keď sme mali škaredšie počasie, sme sa dokonca ocitli aj v televíznej súťaži. Nechýbalo naozaj nič, súťaž moderoval šarmantný moderátor, o prenos zvuku a obrazu sa starali skvelí kameramani a technici, nechýbala ani šikovná vizážistka a kostymérka a všetko dokumentovala výborná fotografistka.

Mládežnícke stretká sa niesli v trošku inom duchu, než aké poznáme u nás. Mladí majú veľmi radi osobné rozhovory, prechádzky, a tak to najviac, čo sme im mohli dať, bolo, že sme tam boli pre nich, počúvali ich a zdieľali sa s nimi.

Ale najkrajšie bolo, že sme sa vždy na konci dňa stretli a spoločne pomodlili a zaspievali si. Každý z nás si vždy vybral z našej čarovnej krabičky „slovko na dnešný deň“. Mladí boli vždy nedočkaví, čo si vytiahli, a s veľkou túžbou hľadali vo Svätom písme. Boli pre nás všetkých obrovským povzbudením.

O naše hladné bruška sa starali obetavé sestričky „telepatky“: Barborka, Terezka a Ulrika, ktoré nás vždy prekvapili nejakým dezertom, a tak sme sa miestami cítili ako v hoteli.

Celú farnosť a okolité filiálky má pod správou duchovný otec

Najkrajšie bolo, že sme sa vždy na konci dňa stretli a spoločne pomodlili a zaspievali si.

Martin Rolniyk, ktorý je v Gemelčičke už celých 35 rokov. Za tento dlhý čas toho zažil iste toľko, že by z toho mohla byť napísaná spokojne aj knižka. Svoje príbehy nám vždy dopodrobna vyrozprával. Napriek tomu, že

pán farár je veľmi chorý, pamäť mu slúži naozaj výborne, a aj vďaka tomu sme sa občas dozvedeli nejaké „pikošky“.

Na záver by som sa chcel ešte poďakovať našim drahým pátrom otcovi Stankovi a Martinovi, že vďaka nim sa misie v Rumunsku mohli uskutočniť aj tento rok.

Človek ide do Rumunska darovať seba, ale on dostane oveľa viac.

- P. Martin Štefanec SVD so študentami UPeCe Bratislava počas letných misií v Gemelčičke
- Sv. omša býva radostným slávením a stretnutím sa veriacich pri modlitbe

Neboj sa milovať iných taký, aký si!

Text: P. Robert Balek SVD
Foto: Krzysztof Malejko SVD

Načo sa snažiť, načo dávať zo seba toľko, koľko vládzem, keď to iní pošliapu, keď mi to všetci závidia, keď o chvíľu znova pôjdem ďalej, keď nemôžem s týmito svojimi milovanými zostať tak dlho, ako to ja chcem? Načo dávať to všetko dobro zo seba, lásku, pochopenie, prijatie, úprimnosť? Počkaj, stoj! Prečo? Všetko – aj to najmenšie dobro z tvojho srdca, má obrovský zmysel! Prečo?

Pozri sa v pravde na seba i na druhých okolo... Máš krásne srdce, schopné veľmi milovať, veľmi sa rozdávať až seba obetovať pre šťastie milovaných – napriek chybám, ktoré robíš, pretože ako každý človek si aj ty iba človek a nikto nie je bez chýb, ani najväčší svätci neboli bez svojich múch a chýb... Chyby a prešľapy, ktoré robíš, ešte neznamenajú, že si zlý človek. Napriek všetkému, si dobrý človek! Prečo? Pretože ťa stvoril Boh podľa seba – na svoj obraz, a on je Láska, ktorá sa rozdala až do poslednej kvapky krvi... Tak veľmi milovala. Si mu podobný... Ako on, aj ty máš dobré srdce!

Aj zlý človek môže byť raz tvojou záchranou, ak...

Preto sa neboj dávať dobrotu zo svojho srdca každému bez obmedzenia – aj tomu, kto ti závidí, že ťa iní majú kvôli tvojej úprimnosti a láske radi, aj tomu, kto sa z tvojej lásky a úprimnosti či pokory vysmieva, podráža nohy, ponižuje. Raz ho totiž práve tvoja láska a úprimnosť prevalcuje a on zmäkne a ty ho zachrániš pred pádom do večnej smrti – lebo závisť a žiarlivosť, hnev a nenávisť – to je peklo a tvoja úloha, pre ktorú si bol možno práve ty stvorený a poslaný na tento svet, je aj takýchto „nepriateľov" zachraňovať pre večné šťastie pri Bohu, pretože aj oni sú ako ty krásne obrazy Boha, stvorené k láske, no zničené inými ľuďmi okolo až natoľko, že sú teraz príliš slabí vzdorovať zlému, ktorý ich tlačí do pomsty, neodpustenia, zla – úbohé duše, ktoré sa tak ľahučko dajú zviesť a manipulovať zlým... A oni, oklamaní zlým, takto dovolia so sebou manipulovať, lebo si myslia, že tak to treba, že tak dosiahnu šťastie...

Každý človek je totiž iba darom od Boha pre niekoho na určitý čas, po ktorom tento dar bude darovaný iným.

Ale ty im môžeš svojou láskou a odpustením posilniť srdcia natoľko, že odvrhnú toto zlo a začnú milovať cez teba dobro, Boha... A aj oni sa pokúsia viac milovať ľudí okolo ako ty... Len takto môžeš svojich nepriateľov premeniť na priateľov! No upozorňujem ťa už teraz – toto nezvládnu slabé bojazlivé duše, ale len odvážne a heroické. Bude to vyžadovať od teba veľa odvahy a lásky – ale ty ju v sebe máš, len sa toho neboj! Ty dokážeš spolu s Bohom zvíťaziť láskou aj v týchto srdciach! Buď prosto sám sebou a nehľaď na nevôľu, opovrhovanie či výsmech iných okolo z tvojej originálnosti a neopakovateľnosti. Ty si krásny človek schopný obrovských heroických skutkov lásky, aké nikto iný pred tebou nedokázal a ani po tebe nikto nedokáže, pretože sú pripravené a ušité od večnosti presne tebe na mieru! Dávaj to zo seba presne tak, ako to dokážeš iba ty, nech to srší a žiari a nech to prežiari práve tieto zničené, skazené, zamrznuté srdcia, nech ich zohreje a premení na tých, akými mali byť podľa úmyslov ich milovaného Tvorcu, keď ich posielal na tento svet – nech sa pri tebe stanú sami sebou, nech pri tebe zložia svoj strach z neprijatia, nech objavia krásu, ktorú Boh vložil aj do nich! Máš na to! Ktovie – možno práve ty si bol pre túto úlohu stvorený! Skús to a raz ti budú títo tvoji nepriatelia ďakovať naveky vekov, že si ich neodsúdil ako všetci okolo, ale napriek znechuteniu z ich života a konania si ich zachránil od večnej smrti... A ktovie, možno práve títo tvoji nepriatelia budú raz aj tvojou záchranou... :)))

Bezpodmienečne byť v láske sám sebou pri všetkých

Ak si myslíš, že musíš spĺňať podmienky a požiadavky tých, ktorých miluješ, aby od teba neušli, aby ťa neopustili, a kvôli tomu si schopný vymyslieť všelijaké masky, ktoré si nasadzuješ na svoju tvár, len aby si bol presne taký, ako by chceli tí druhí, nerob to. Prečo? Raz – skôr či neskôr – už nebudeš schopný udržiavať masku na svojej tvári a ukáže sa tvoja pravá tvár. Vtedy, ak takýto človek vedľa teba neznesie pohľad na tvoju skutočnú tvár, ujde – ak teda bude ešte kam utiecť. A prežiť celý život v klamaní seba aj iných okolo v neustálom falši? To nie... Ak ten, ktorého tak veľmi miluješ, miluje aj teba, nielen seba samého, ak to je človek, ktorý má podľa Boha žiť vedľa teba ako tvoj muž, žena, priateľ či blízky človek, potom takýto človek dokáže prijať nielen tvoje krásne stránky, ale aj tie tienisté, s ktorými si nevieš dať rady a s Božou pomocou ti tieto rany uzdraví skrze svoju bezpodmienečnú lásku, ktorá sa bude zakladať na Božej láske. Jednoducho ťa bude mať rád takého, aký si, a vďaka tejto svojej láske bez podmienok budeš mať ty silu sám od seba s Božou pomocou očisťovať svoje vnútro do pôvodnej krásy, kto-

rú v tebe Boh stvoril. Len takýto človek je ťa hoden, len s takýmto človekom máš prežiť svoj život. Ak nedokáže prijať celú tvoju bytosť s plusmi aj mínusmi, pravdepodobne má žiť s niekým úplne iným, človekom, ktorého chyby dokáže prijať a milovať ho aj s nimi.

Pri človeku, ktorý sa nebojí byť sám sebou, sa každý z nás cíti dobre, pretože si pri takom človeku môžeme oddýchnuť od toho stáleho pózovania, falošného predávania toho, čo nie sme my. Pri takom človeku môžeme byť aj my sami sebou bez strachu, že nás ten človek odmietne, poníži, vysmeje sa z nás. Preto to najlepšie, čo môžeš urobiť, je snažiť sa byť bez strachu tým, kým skutočne teraz si – to znamená tým, kým ťa Boh stvoril na začiatku. Len takto môžeš pritiahnuť k sebe toho, kto má byť pri tebe ako tvoj priateľ, muž, žena, kamarát. Lebo len tí praví pre teba stvorení si ťa takého, aký si, nájdu. Len oni budú vedieť vycítiť a nájsť tvoju skutočnú krásu, ktorú Boh v tebe vytvoril a ku ktorej ťa spolu s Bohom budú mať silu skrze svoju lásku doviesť. Už chápeš? Miluj iných presne tak, ako to vieš iba ty... A ak to niekto nezvládne a ujde, opustí ťa, neutekaj za ním, neplač – nebol ťa hoden – nebol to ten, ktorý mal s tebou žiť, inak by ťa takého – takú, aká si, prijal a miloval. Neboj sa, je dobré, že odišiel, lebo uvoľnil miesto tomu, kto má už o pár hodín, dní či týždňov prísť. A ak by si toho predošlého utekajúceho stále zadržiaval, nútil a prinucoval, nemohol by si stretnúť toho skutočného pre teba stvoreného človeka, a naopak – natrápil by si seba, jeho a prípadne aj ďalších okolo seba skrze svoj nešťastný vzťah... Boh vie, koho pre teba stvoril ako priateľa, muža, ženu, kamaráta, prácu, spolupracovníkov... Dôveruj mu a už teraz sa modli za tých, ktorých máš stretnúť vo svojom živote, aby už teraz Boh pripravoval ich srdcia a aj tvoje na stretnutie s nimi.

Ach ten čas, ako len letí...

A ak si smutný, že nemôžeš byť so svojimi milovanými tak dlho, ako chceš, ak si znechutený, že máš len pár mesiacov, týždňov, dní, hodín či minút... NESEĎ vo svojom smútku so založenými rukami! Strácaš drahocenný čas, v ktorom si mal darovať seba – svoje srdce. Je jedno, ako dlho s nimi budeš – to krásne, čo im dáš, zostane na celý život v nich, bude to ich oporou, posilou v mnohých chvíľach života. Si schopný pomôcť akýmkoľvek ľuďom kdekoľvek budeš a akokoľvek dlho s nimi budeš. Kdekoľvek ťa to zavedie, všade môžeš a aj máš darovať ľuďom okolo kus seba – kus srdca, nehľadiac na to, ako dlho s nimi budeš a či si to vôbec zaslúžia a či to vôbec má zmysel. Aj jediná minúta života s niekým môže byť pre neho tá najcennejšia, ktorú si bude uchovávať v srdci celý život. A celé roky s niekým iným nebudú tak cenné, ako táto minúta s tebou. Chápeš?

Preto sa naplno venuj ľuďom, s ktorými si tu a teraz – dostal si ich na nejaký čas, aby si im daroval lásku, a potom ťa Pán buď k nim opäť vráti, alebo ťa daruje iným ľuďom, ktorí to krásne z tvojho srdca potrebujú takisto... Takže buď rád kdekoľvek si a buď tam naplno taký, aký si – s ľuďmi, ktorí ťa obklopujú a naplno ich miluj úprimne zo srdca presne taký, aký si... To je to najlepšie, čo môžeš robiť kdekoľvek budeš – nenechaj si to zničiť ľuďmi, ktorí ti závidia, ktorí motajú Božiu vôľu. Boh nakoniec všetko využije na dobré, ale len pre ľudí, ktorí ho milujú...

Si dôležitý v životoch mnohých ľudí po celom svete na presne taký dlhý čas, aký určí Jeho milujúca múdrosť. Každý človek je totiž iba darom od Boha pre niekoho na určitý čas, po ktorom tento dar bude darovaný iným. Preto si hrdo uchovávaj v srdci každú chvíľu prežitú so svojimi milovanými, aj keď bola krátka. No nezabudni, že aj ty si takýmto darom od Boha pre iných, ktorých stretávaš vo svojom živote. Preto nestrácaj ani chvíľu hlúpym ľutovaním sa, že je to tak krátko, že to nemá zmysel! Chvíľu, ktorú teraz máš v rukách, naplň čo najviac láskou a dobrom zo svojho krásneho srdca. Ten človek, ktorý stojí práve oproti tebe, má právo na tvoje nádherné srdce! Neboj sa mu ho odvážne otvoriť a darovať sa mu tak, ako to dokážeš iba ty, veď ti ho poslal do cesty sám Boh – možno iba na pár minút, dní... Pretože ho práve ty a iba ty zohreješ, upokojíš, pozdvihneš, povzbudíš, posilníš, upevníš a cez týchto pár minút ho s Bohom opäť vzkriesiš k životu v láske naveky... :) A to stojí za to, čo povieš?

Kardinál Filoni na konferencii v Arse predstavil dva vzory misionárskej Cirkvi

Text: TKKBS Foto: Archív SVD

Na konferencii vo francúzskom pútnickom mieste Ars v predvečer sviatku sv. Jána Vianneya vystúpil vo štvrtok ako hlavný hosť kardinál Fernando Filoni. Prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov predstavil ako dva významné vzory misionárskeho ducha Cirkvi popri svätom arskom farárovi aj ctihodnú Pavlínu Máriu Jaricotovú, laickú podporovateľku misií.

V oboch prípadoch ide o osobnosti z Lyonskej diecézy, ktorých charizma sa prejavila na historickom pozadí doby veľmi ťažkej pre Cirkev, na prelome 18. a 19. storočia po Francúzskej revolúcii. Kardinál Filoni citoval historika Rogera Auberta, profesora z Louvainu: „Pre všetky kresťanské cirkvi to bolo ťažké obdobie a pre Rímsku cirkev zvlášť, bolo to obdobie, v ktorom znaky úpadku sú početnejšie ako ukazovatele obnovy." V období desiatich rokov (1789-1799) počas revolúcie sa zmätok dotkol každej formy cirkevného života a dokonca aj svedomia, došlo k vraždám stoviek zástupcov Cirkvi, biskupov a kňazov, viac ako 30 tisíc ich muselo emigrovať, boli prinútení sa skrývať. Výsledkami bolo odkresťančenie, antiklerikalizmus či sekularizácia spoločnosti. Bohoslužba bola od základu ohrozovaná a narušaná, náboženský život ľudí bol pokrivený, ale nie celkom vykorenený.

Kard. Filoni však zároveň pripomenul, že Francúzska revolúcia tiež „odkryla reálny stav Cirkvi, očistiac ju od výhovoriek a alibizmu, a dotkla sa aj vnútornej stránky vzťahu človeka k Bohu, zmyslu jeho poslania vo svete, cirkevnej identity vo vzťahu k spoločnosti a inštitúciám. Prenasledovanie Cirkev zredukovalo na to najzákladnejšie, bez možnosti

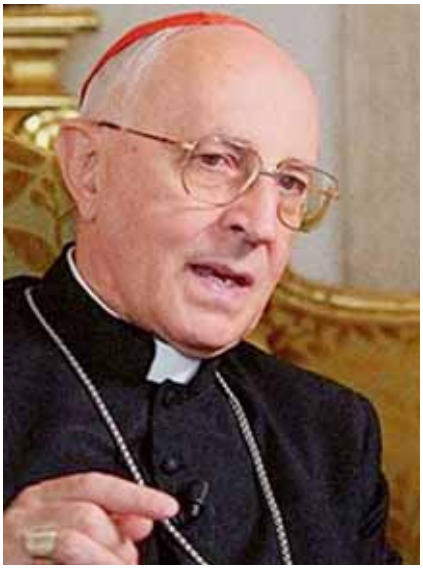

úniku. Bola to situácia, v ktorej sa prejavila na jednej strane hlboká viera, ale aj prípady lavírovania a slabosti."

„Nemožno poprieť, že toto všetko sa stalo veľkým očistením na prospech pre vieru, pretože v čase biedy a hlbokej bolesti vždy v srdci rastie obdiv k Božím dielam a jasne sa ukazuje milosrdenstvo voči Cirkvi a Božiemu ľudu," skonštatoval kardinál Filoni. Poukázal pritom na skúsenosť sv. Pavla, keď napísal Korinťanom, že Božia moc „sa naplno prejavuje v slabosti" a citoval aj výrok talianskeho spisovateľa Alessandra Manzoniho z jeho románu Snúbenci, že Boh „nikdy nenarúša radosť svojich detí, ak nie preto, aby im ju pripravil ešte istejšiu a väčšiu."

Keďže Boh nekoná mimo ľudských a historických podmienok, kardinál Filoni vo svojom príspevku predstavil dva konkrétne vzory misionárkej Cirkvi. Paralelne hovoril o arskom farárovi – sv. Jánovi Mária Vianneyovi (1786-1859) a ct. Pavlíne Márii Jaricotovej (1799-1862), laičke, ktorá pracovala medzi robotníkmi a organizovala pomoc misionárom.

„Arský farár je vzorom – ako by povedal Svätý Otec František – „vychádzajúceho" kňaza, v neustálom pastoračnom nasadení pre svoju farnosť. Pavlína Mária Jaricotová je príkladom apoštolského inovačného a tvorivého entuziazmu, ktorý sa prejavoval hľadaním nových foriem pomoci pre misionárov pôsobiacich v Číne, Tichomorí a Karibskej oblasti."

Dnešné misie kardinál Filoni predstavil ako poslanie všetkých veriacich, a nie iba hierarchickej Cirkvi. Chápanie misií sa takto zmenilo najmä po Druhom vatikánskom koncile, čo dosvedčujú aj slová Dogmatickej konštitúcie o Cirkvi Lumen gentium:

„Ako Otec poslal Syna, tak aj on poslal apoštolov (porov. Jn 20,21) a povedal im: «Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta» (Mt 28,18-20).

Cirkev prijala od apoštolov tento Kristov slávnostný príkaz ohlasovať spasiteľnú pravdu, aby ho plnila až po samý kraj sveta (porov. Sk 1,8). Vzťahuje teda na seba slová apoštola: «Beda mi, keby som evanjelium nehlásal» (1 Kor 9,16). Preto neprestajne posiela misionárov, kým sa nové cirkvi dokonale neustália a kým aj ony samy neprevezmú úlohu pokračovať v hlásaní evanjelia. Duch Svätý ju totiž podnecuje spolupracovať na uskutočňovaní Božieho rozhodnutia, ktorým bol Kristus ustanovený za základ spásy pre celý svet.

Kníhkupectvo Verbum

TEL: 037/7769420; FAX: 037/7769437;
MAIL: VERBUM@SVD.SK

Mária – Dokonalá žena
Elias Vella
Elias Vella ponúka účinnú zbraň v duchovnom boji a odpoveď na existenčné problémy: živý vzťah s Máriou, Ježišovou Matkou, pochopenie dôstojnosti ženy a otvorenie sa na prijatie jedného z najväčších darov, aký nám Kristus zanechal.
250 strán, cena: 6,90 EUR

Mária Magdaléna
Anna Katarína Emmerichová
Magdaléna a jej spoločníčky išli za Ježišom. Magdaléna išla medzi ľudí a postavila sa blízko chorých žien, akoby im chcela poskytnúť pomoc. Bola veľmi ohromená a bieda, ktorej bola svedkom, ju dojala ešte viac.
191strán, cena: 6,00 EUR

Moje modlitby
Táto útla knižka ponúka rozličné druhy modlitieb pre váš život, ako napríklad: Modlitba v ťažkej chorobe; Prosba za uzdravenie; Modlitba Matky za deti; Modlitba v požehnanom stave; Ranná modlitba; Večerná modlitba; Modlitba za nepriateľov; Modlitba na svitaní.
31 strán, cena: 2,00 EUR

Z lona matky do náručia Otca
Mary Pereira – James Mariakumar
V skúsenosti nesmierneho nadšenia nasledovať Krista odrieka sa všetkého zlého i beznádeje a prežíva spoluúčasť na nesmiernej láske nášho Otca s Ježišom a Máriou.
104 strán, cena: 4,80 EUR

Anka Kolesárová
Magdaléna Rusiňáková
Rozhodnutie odovzdať život Kristovi je dozaista kľúčovou udalosťou v živote človeka, ktorá určí jeho ďalšie smerovanie, boj o spásu duše a svätosť života.
141 strán, cena: 5,00 EUR

Klaňajme sa Pánovi
Eucharistické adorácie
Vincent Malý
Modlitebník Klaňajme sa Pánovi obsahuje rôzne typy eucharistických pobožností: od dlhších, cez kratšie adorácie. Sú rozdelené podľa liturgického roka.
217 strán, cena: 5,50 EUR

Modlitebník pre deti
Beata Vargová-Kuracinová
Drahé deti! V tejto knižočke nájdete jednoduché modlitby, ktoré vám pomôžu naučiť sa rozprávať s Pánom Ježišom o tom, čo je pre vás dôležité. Keď sa modlíme, hovoríme milujúcemu Bohu o všetkom.
32 strán, cena: 2,00 EUR

Tweetuj s Bohom
Michel Remery
Unikátna kniha pre mladých, ktorá odpovedá na 200 pálčivých otázok o Bohu, o Cirkvi a o viere formou krátkych a jasných odpovedí.
435 strán, cena: 14,90 EUR

Objednávací kupón

Objednávam si záväzne na dobierku uvedené tituly:

počet ks	stručný názov	cena
-		
-		
-		
-		

Meno a priezvisko: **Ulica:**

Mesto, PSČ: **Podpis:** **Tel.:**

Objednávací kupón možno posielať na adresu: Kníhkupectvo VERBUM, Kalvária 3, 949 01 Nitra, tel: 037/7769420; fax: 037/7769437; mail: verbum@svd.sk

Rozhovor s P. Luciánom Boguckim, predstaveným spovedníkov vo Vatikáne

Text: Eva Jánošíková

Novým predstaveným Kolégia vatikánskych spovedníkov sa stal minorita páter Lucián Mária Bogucki. Rozhodol o tom 19. mája spolu s radou generálny minister Rádu menších bratov konventuálov Marco Tasca. Päťdesiatročný kňaz, ktorý pochádza z Poľska, v minulosti pracoval osem rokov ako predstavený minoritov na Slovensku. Dnes je spovedníkom v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne a zároveň špirituálom Pápežského slovenského kolégia sv. Cyrila a Metoda v Ríme. Páter Bogucki pri príležitosti svojho vymenovania za predstaveného spovedníkov vo Vatikáne poskytol rozhovor slovenskej redakcii Vatikánskeho rozhlasu.

Ako ste prijali správu, že budete zodpovedným za kňazov, ktorí spovedajú vo Vatikáne? Prekvapila vás, alebo ste to očakávali?

„Viac-menej som to očakával, lebo už dlhšie sa o tom rozprávalo a bratia mi naznačovali, že ma vidia v tejto službe rektora Kolégia vatikánskych spovedníkov. Prijal som to ako výzvu, ako konkrétnu službu."

Ako prebieha voľba nového predstaveného Kolégia vatikánskych spovedníkov? Je to rozhodnutie jedného človeka alebo celej komunity?

„Je to rozhodnutie generálneho predstaveného spolu s radou, ale najskôr posiela svojho zástupcu, ktorým bol generálny vikár nášho rádu, ten sa rozprával s každým z bratov a každý brat mal navrhnúť dvoch – troch kandidátov, ktorých si vie predstaviť na tomto poste."

V čom presne bude spočívať vaša nová služba a ako dlho budete pôsobiť v tejto funkcii?

„Moja nová služba bude trvať štyri roky. V prvom rade som predstavený reholnej komunity vo Vatikáne. Naša komunita je tým výnimočná, že má len jeden druh pastorácie: spovedanie v Bazilike sv. Petra. Ako rektor kolégia som v prvom rade zodpovedný za to, aby tí, čo spovedajú, dodržiavali poriadok, aby spovednice neboli prázdne. Keď niekto vypadne, musím sa postarať o to, aby boli zástupcovia. Rovnako sa musím starať o normálny chod komunity: aby bolo čo jesť, čo piť, kde spať a aby sa tiež bratia nezabudli modliť."

Aká veľká je vaša komunita?

„Je nás štrnásť bratov desiatich národností. Všetci sme kňazi. Sme tiež v pokročilom veku, takže medzi nami nie sú žiadni nováčikovia, všetci majú za sebou životné skúsenosti v iných oblastiach, vo svojich provinciách, vo svojich krajinách. Sú to zrelí muži."

Vy ste pôvodom Poliak, máte vynikajúcu slovenčinu. Dlhé roky ste pôsobili na Slovensku. Cítite sa byť tak trochu Slovákom?

„Mnohokrát som už povedal, že síce mám poľskú národnosť, poľský pas, ale srdcom som Slovák. Už to, že som sa narodil priamo na slovensko-poľských hraniciach [v obci Piwniczna, neďaleko Mníšku nad Popradom – pozn. red.]. Moji predkovia z otcovej strany pochádzajú zo Slovenska, mám skutočne veľmi blízko k slovenskému národu po každej stránke. Ja nerobím rozdiely medzi Poliakmi a Slovákmi. Mám natoľko veľké srdce, že oba tieto národy sa doň vtesnajú."

Svätý Otec František počas svojho pontifikátu viackrát poukázal na dôležitosť sviatosti zmierenia. Sám dokonca zasadol do spovednice, či už ako kňaz vysluhujúci sviatosť alebo ako veriaci, ktorý sviatosť prijal. Ste s pápežom ako spovedníci vo Vatikáne v nejakom užšom kontakte?

„Nie, nie sme, i keď je mojou túžbou pozvať k nám Svätého Otca po prázdninách. Verím, že prijme toto pozvanie. Predsa len túto službu milosrdenstva vykonávame aj v jeho mene. Všetci, čo sme vo Vatikáne, sme tam pre to, aby sme boli predĺžením Petrovej služby, lebo predsa Svätý Otec nestíha robiť všetko sám.

Má na to obrovské množstvo ľudí, ktorí nie vo svojom, ale v jeho mene vykonávajú túto službu. Samozrejme v prvom rade v mene Pána Ježiša, ale tiež v mene Svätého Otca. On nemôže sedieť v Bazilike a spovedať, takže má na to penitenciárov, ktorí vykonávajú túto úlohu. A my sa to snažíme robiť v duchu pápeža Františka."

V Jubilejnom roku milosrdenstva navštívilo Baziliku sv. Petra vo Vatikáne približne

20 miliónov pútnikov. Odrazilo sa to aj na záujme o spoveď?

„Veľmi, skutočne to bol milostivý čas. Pre mňa to bol rok, kedy som si uvedomil, že má zmysel byť vo Vatikáne, v Bazilike sv. Petra. Mnohokrát som sa totižto pýtal, prečo som tu, prečo nie som na Slovensku medzi svojimi veriacimi. Zvlášť vtedy, keď boli spovednice prázdne.

V Jubilejnom roku som skutočne pocítil, že je [o spoveď] veľký záujem. Bolo to cítiť dvoj – trojnásobne. Tí, ktorí spovedali v španielčine a v angličtine, toho mali ešte oveľa viac. Dennodenne to boli desiatky ľudí. Takže Bohu vďaka a nielen za tento počet. V prvom rade za tých ľudí, ktorí skutočne hľadali milosrdenstvo a prichádzali, aby si dali životy do poriadku po dlhých rokoch."

Mnohí ľudia majú zo spovede strach a nechápu význam tejto sviatosti. Čo by ste odkázali ľuďom, ktorí neboli roky na spovedi? V čom spočíva krása sviatosti zmierenia?

„Aby sa nebáli. Aj ja, čo sa spovedám každé dva týždne, mám nejaký ten strach sa spovedať. Je to pochopiteľné. Keď má človek hovoriť o svojich zlyhaniach, nedostatkoch, o svojich hriechoch, tak má pocit úzkosti, strachu, zahanbenia. To nie je nič zlé. Tým viac si potom vážime samotné odpustenie.

Takže áno, boj sa, ale buď odvážny a urob krok, ktorý ti dá obrovskú slobodu. A neboj sa, v spovednici sa nestretneš s kňazom, ktorý by ťa trestal, ktorý by ťa odmietol. Každý kňaz, nech by vyzeral akokoľvek, tak v spovednici si uvedomuje, že je v prvom rade nástrojom milosrdenstva."

Ak by sme to teda zhrnuli, v čom spočíva krása sviatosti zmierenia?

„Krása sviatosti zmierenia spočíva v stretnutí sa s milosrdným otcom. Kňaz si uvedomuje, že je milosrdný otec, nie spravodlivý sudca. Lebo aj milosrdenstvo je prejavom spravodlivosti. Teda je to stretnutie s niekým, kto na mňa čaká.

Keď niekam idem a viem, že nikto na mňa nečaká, že budem možno niekoho vyrušovať, to nie je príjemný pocit. Keď však vidím, že kňaz sedí v spovednici, to znamená, že na mňa skutočne čaká, nie som mu na príťaž. Je tam pre mňa. A môžem to povedať za všetkých kňazov, že čím tvrdší hriešnik, tým väčšia radosť zo strany kňaza."

V spovednici presedíte hodiny, nepochybne je to fyzicky i psychicky náročné. Ako oddychujete, relaxujete?

„Áno, i keď nie vždy sú penitenti, je to psychická záťaž najmä teraz, keď je horúco aj v Bazilike sv. Petra. Pre mňa je oddych vždy poobede si ľahnúť aspoň na pár minút a natiahnem sa, dobre mi to padne. Musím sa však aj pohybovať, aby som nepribral. Šport, ktorý veľmi obľubujem, je cyklistika. Rád chodím na bicykli po Ríme, je to taký adrenalínový šport. Rád tiež chodím mimo Ríma pozrieť si prírodu, okolie.

Už niekoľko rokov tiež organizujem cyklopúte. Ani tento rok nebude výnimkou. Od 7. augusta budeme organizovať cyklotúru v okolí Ríma. Viacero ľudí príde z Bratislavy a za desať dní si pozrieme okolie. Tento rok sme si zvolili Lazio. Budeme obdivovať krásy rímskeho regiónu, lebo mnohí ľudia, ktorí prídu do Ríma, nemajú čas pozrieť si okolie."

DAROVALI NA MISIE, MISIJNÝ DORAST, MISIJNÉ DOMY

Všetkým darcom vyslovujeme Pán Boh zaplať!

Bohuznámy Oravský Biely Potok 10 000,- EUR • Birmovanci z Novej Bystrice 300,- EUR • Bohuznáma z Lukáčovic 50,- EUR • Bohuznámy z Meleku 75,- EUR • Bohuznáma z Veľkého Zálužia 20,- EUR • Veriaci z Hornej Poruby 2 000,- EUR • Bohuznáma z Nitry 50,- EUR • Veriaci z Močenku 1 300,- EUR • Veriaci z Partizánskeho 1521,- EUR • Rodina Špaldoňová 50,- EUR • Ružencové spoločenstvo Mojzesovo 30,- EUR • Farnosť Bánov 100,- EUR • RFÚ Trnava Modranka 50,- EUR • Dobrodinci z Meleku 100,- EUR • Bohuznáma zo Šale 150,- EUR • Veriaci z Hornej Poruby 1650,- EUR • Odberatelia hlasov Fačkov 50,- EUR • Bohuznáma rodina Lukáčovce 100,- EUR • Bohuznáma Ľubiša 50,- EUR • Odberatelia hlasov Svrčinovec 20,- EUR • Kolektív lásky Liptovská Teplička 160,- EUR • Bohuznáma Lovce 60,- EUR • Čitatelia Hlasov Zohor 100,- EUR • Odberatelia hlasov Žabokreky n.N 20,- EUR • Odberatelia Hlasov Čierne pri Čadci 25,- EUR ·Misijný klub RFKÚ Varín 120,- EUR • Odberatelia Hlasov Ruskovce 50,- EUR • Bohuznámi veriaci z Meleku 100,- EUR • M. Kramárová – Nevidzany 50,- EUR • Odberatelia Hlasov z Lúčok pri Ružomberku 40,- EUR • Ružencové spoločenstvo – Zobor, Farnosť sv. Urbana 100,- EUR • Odberatelia Hlasov Melčice - Lieskové 50,- EUR • Odberatelia Hlasov Svrčinovec 20,- EUR • Ružencové bratstvo Belá pri Varíne 100,- EUR • Čitatelia Hlasov Úľany nad Žitavou 100,- EUR • Odberatelia Hlasov Kľúčové 100,- EUR • Spol. sv. ruženca Žilina 35,- EUR • Dobrodinci z Čajkova 40,- EUR • Odberatelia Hlasov z Čajkova 70,- EUR • Bohuznáme Prašice 100,- EUR • Odberatelia Hlasov Žabokreky n.N 35,- EUR • Odberatelia Hlasov Trnava - Modranka 100,- EUR • Odberatelia Hlasov Horný Vadičov 50,- EUR • Odb. Hlasov, Posla, Rod. Nepoškvrnenej 120,- EUR • Odberatelia Hlasov Ruskovce 50,- EUR • Spolok sv. ruženca Močenok 65,- EUR • Odberatelia Hlasov Sedliacka Dubová 110,- EUR • Veriaci z Turia 70,- EUR • Odberatelia Hlasov Žabokreky n.N 20,- EUR • Z deviatnika „Kto dá prístrešie sv. rodine" Teplička nad Hornádom 70,- EUR • Bohuznámy Nitra 100,- EUR • Dobrodinci z Lúčnice 65,- EUR • Bohuznáma Zlaté Moravce 50,- EUR • Bohuznámy Nitra 20,- EUR • Bohuznáma Nitra Chrenová 50,- EUR • Bývalá Ruža č. 13 Nitra Chrenová 50,- EUR • Bývalá Ruža č. 7 Nitra Chrenová 50,- EUR •

Predplatné na rok 2017 je 12 eur

Číslo účtu Spoločnosť Božieho Slova
IBAN: SK9509000000005029115971
(Slovenská sporiteľňa)

Nové misijné kalendáre na rok 2018

- prehľadné kalendáre mien a sviatkov
- rozhovory s misionármi
- zaujímavosti zo sveta misií
- informácie o verbistoch
- nádherné fotografie s duchovnými citátmi

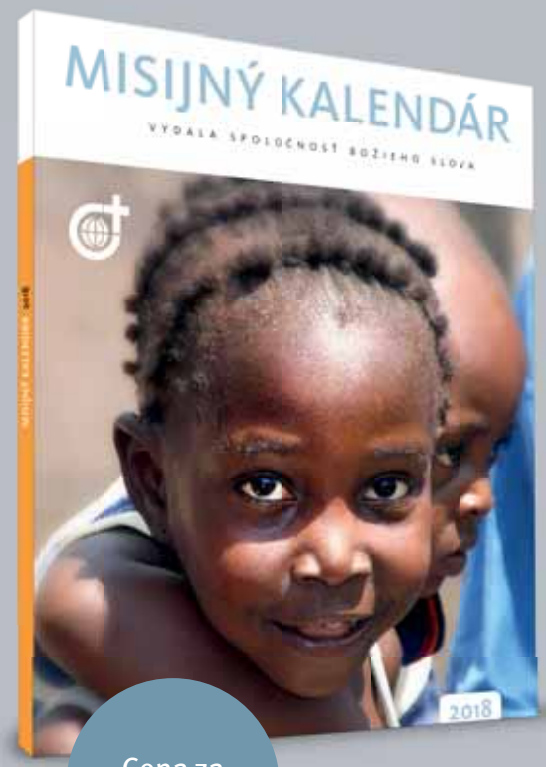

Cena za kus 2.00 EUR

Misionári verbisti
www.verbisti.sk

ODOSIELATEĽ:
Spoločnosť Božieho Slova
Misijný dom Matky Božej
949 01 Nitra – Kalvária 3
„D+4“

POŠTOVNÉ ÚVEROVANÉ
949 04 NITRA 5